

Banská Bystrica 4. 1. 2022

POZ 2296-2020/II-4-2022

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 14. júla 2021 prihlasovateľom SanusVia, s. r. o., Erbenova 270/2, Nová Ulice, 779 00 Olomouc, Česká republika, v konaní zastúpeným patentovým zástupcom Ing. Miroslavom Labudíkom, Jesenského 1170/14, 024 01 Kysucké Nové Mesto 1 (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 2296-2020/Z-254-2021 zo 17. júna 2021 o zamietnutí prihlášky slovej ochrannej známky „ViaNatur“, č. spisu POZ 2296-2020, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 2296-2020/Z-254-2021 zo 17. júna 2021 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 2296-2020/Z-254-2021 zo 17. júna 2021 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bola v zmysle § 28 ods. 4 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. b) a c) predmetného zákona zamietnutá prihláška slovej ochrannej známky „ViaNatur“, č. spisu POZ 2296-2020 (ďalej „prihlásené označenie“ alebo „prihláška ochrannej známky“), pre všetky nárokové tovary a služby.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že prihlásené označenie vo vzťahu k nárokoványm tovarom v triedach 4, 5, 29, 30, 31 a súvisiacim tovarom a službám v triedach 16 a 35 medzinárodného triedenia tovarov a služieb nemá rozlišovaciu spôsobilosť, pretože je tvorené výlučne údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie ich vlastností, konkrétne charakteru a kvality. Prvostupňový orgán konštatoval, že prihlásené označenie poskytuje relevantnej spotrebiteľskej verejnosti, ktorú v posudzovanom prípade predstavujú bežní, avšak riadne informovaní, primerane pozorní a obozretní občania Slovenskej republiky, informáciu o tom, že nárokové tovary predstavujú produkty vyrobené alebo získané z prírodných zdrojov, resp. že ide o tovary vyrobené z polotovarov či surovín pochádzajúcich z prírodných zdrojov. Uvedené podľa prvostupňového orgánu vyplynulo z významu slov tvoriacich prihlásené označenie, keď slovo „Via“ v slovenskom preklade znamená „cesta, cez, skrz, smerom“ a slovný prvok „Natur“ v preklade z nemčiny znamená „prírodný (daný prírodou), prírodný (opak umelý), prirodzený (vrodenný), príroda“. S ohľadom na uvedené prvostupňový orgán dospel k záveru, že prihlásené označenie nie je svojím obsahom originálne do takej miery, aby bolo schopné individualizovať obchodný pôvod nárokováných tovarov a služieb.

Vydaniu prvostupňového rozhodnutia, ako to vyplýva z obsahu spisu, predchádzala správa úradu z 24. februára 2021, ktorou bol prihlasovateľ oboznámený s výsledkom prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia a bola mu stanovená lehota na vyjadrenie. Prihlasovateľ vo svojej odpovedi

doručenej úradu 17. marca 2021 vyjadril nesúhlas s výsledkom vykonaného prieskumu zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia, avšak podľa názoru prvostupňového orgánu svojimi argumentmi nevyvrátil skutočnosti uvedené v predmetnej správe úradu, a preto bolo pristúpené k vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorého odôvodnení zastal názor, že prvostupňové rozhodnutie je neobjektívne, nelogické a nedostatočne odôvodnené.

Prihlasovateľ vyjadril nesúhlas s tým, že význam prihláseného označenia možno interpretovať ako „prírodná cesta, cesta prírodou, smerom k prírode, cesta bez konzervantov a chemických prísad“. Namietol, že prvostupňový orgán pri prieskume nevychádzal z oficiálne platných a dostupných slovníkov, konkrétne Slovníka cudzích slov a Slovenského synonymického slovníka. V týchto sa slovné spojenie „ViaNatur“ nenachádza. Slovo „Via“ síce možno nájsť v Slovníku cudzích slov vo význame „cesta“, avšak slovo „Natur“ v žiadnom z uvedených slovníkoch nie je a prvostupňový orgán pochybil, keď ho nahrádzal slovom „Natura“. Prihlasovateľ ďalej upozornil na to, že slovo „Via“ sa v obchodnom styku nepoužíva v spojení so žiadnym iným slovom (s výnimkou právnického výrazu „via fakti“). Podľa prihlasovateľa prvostupňový orgán postupoval nesprávne, keď prisúdil slovu „Natur“ význam z nemčiny, pričom nevzal do úvahy odlišnú gramatiku, slovnú zásobu, ani percentuálne zastúpenie obyvateľov Slovenska ovládajúcich nemecký jazyk. Slová tvoriace prihlásené označenie „Via“ a „Natur“ sú známe len malému okruhu slovenských spotrebiteľov a sú používané ojedinele, a preto postup prvostupňového orgánu označil za špekulatívnu a subjektívnu dedukciu.

Prihlasovateľ nesúhlasil ani s tým, že by prihlásené označenie bolo opisné vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám v triedach 16 a 35 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, keďže vo vzťahu k nim nemá prvostupňovým orgánom uvádzaná interpretácia prihláseného označenia „cesta bez konzervantov a chemických prísad“ žiadnu logickú súvislosť.

Prihlasovateľ v konaní pred prvostupňovým orgánom upozornil na existenciu prihlášky slovnej ochrannej známky č. 567259 „ViaNatur“ podanej v Českej republike, slovnej ochrannej známky č. 3768236 „VIANATURE“ zapísanej vo Francúzsku, slovnej ochrannej známky č. 302015063470 „Vianature“ zapísanej v Nemecku a medzinárodnej ochrannej známky č. 4246138 „VIANATURA“ s platnosťou v Európskej únii, na čo prvostupňový orgán reagoval odôvodnením, že úrad sa pri posúdení zápisnej spôsobilosti označení prihlásených na zápis riadi zákonom o ochranných známkach, pričom rozhodnutiami úradov iných štátov nie je viazaný a takéto zápisy nemožno považovať za rozhodujúce pre posúdenie zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia. Takéto vyjadrenie prihlasovateľ označil za alibistické, poukazujúce na povrchné a subjektívne hodnotenie predmetnej veci. Zároveň doplnil, že problém rozdielných rozhodnutí európskych úradov nie je v rôznych právnych predpisoch, ale v odbornosti pracovníkov, ktorí ich subjektívne aplikujú na konkrétne prípady.

S ohľadom na uvedené prihlasovateľ zastal názor, že v prípade prihláseného označenia ide o fantazijné označenie bez konkrétneho významu, ktoré sa v obchodnom styku na území Slovenskej republiky nepoužíva (prvostupňový orgán nepredložil žiadny dôkaz o takomto používaní) a na ktoré sa nevzťahujú prvostupňovým orgánom uplatnené zápisné výluky, a preto navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade zrušil prvostupňové rozhodnutie a pokračoval v konaní o zápise prihlášky ochrannej známky.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledujúce skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo a posúdil dôvody uvádzané účastníkom konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 28 ods. 4 zákona o ochranných známkach ak označenie nie je spôsobilé na zápis podľa § 5, úrad prihlášku zamietne. Pred rozhodnutím o zamietnutí prihlášky úrad musí umožniť prihlasovateľovi vyjadriť sa k dôvodom, na ktorých základe sa má prihláška zamietnuť.

Podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu, prípadne času výroby tovarov či poskytnutia služieb, alebo iných vlastností tovarov alebo služieb.

Prihláška slovnej ochrannej známky „ViaNatur“, č. spisu POZ 2296-2020, bola prihlasovateľom SanusVia, s. r. o., Erbenova 270/2, Nová Ulice, 779 00 Olomouc, Česká republika, podaná 14. októbra 2020 pre tovary „*sviečky a knôty; včelí vosk a výrobky z neho*“ v triede 4, „*prípravky z bylín pre regeneráciu ľudského organizmu a relaxáciu, extrakty vyrobené z bylín, bylinné výťažky púčikov rastlín a bylinné čaje, všetko na liečebné účely; fytotherapeutické liečebné prípravky; termálne a žriedlové soli, potravinové výrobky so zdravotnými liečebnými účinkami, byliny, bylinné produkty, kombinované prípravky vitamínov, minerálov, stopových prvkov a bylinných výťažkov, sušené bylinné zmesi, oleje, masti, všetko na liečebné účely; liečivé bylinné sirupy; liečebné diétne, výživné, bezcholesterolové, bezpečkové výrobky a liečebné dietetické potraviny; potravinové doplnky - kľíčky z obilia, zo semien a strukovín; vitamínové nápoje a koncentráty na liečebné účely; kapsuly, tobolky, tabletky, pastilky s liečivými prísadami, tinktúry na lekárske účely*“ v triede 5, „*tlačoviny; periodické a neperiodické publikácie, napríklad knihy, časopisy, katalógy, fotografie, grafické návrhy, grafické diela, grafické reprodukcie a iné vyobrazenia, letáky a brožúry, plagáty a papierenské výrobky v rámci tejto triedy*“ v triede 16, „*konzervované, sušené a tepelne spracované ovocie a zelenina; rôsoly; džemy; ovocné šťavy; vajcia; mlieko a mliečne výrobky; jedlé oleje a tuky; mäso; ryby; hydina; zverina; mäsové výťažky*“ v triede 29, „*káva; čaj; kakao a kakaové nápoje a náhradky; ryža; maniok; ságo; škrob; múka a obilninové prípravky; chlieb; pečivo; pekárenské výrobky; obilné vločky a iné výrobky z obilnín určené na ľudskú spotrebu; müsli; konvenčné aj bezpečkové cestoviny; cukrovinky; dražované ovocie a orechy v polevách; čokoláda a zákusky; oblátky; sušienky; keksy; cukríky; lízanky; výrobky zo včelích produktov; cukor; melasa; prírodné sladidlá a sirupy; droždie; prášok do pečiva; jedlá sóda; soľ jedlá kuchynská, himalájska, alpská, morská, bylinná a kryštalická; horčica; kečup; omáčky a iné chuťové prísady; korenie; bujóny; potravinársky ľad*“ v triede 30, „*zrná a iné produkty krajiny nezahrnuté v ostatných triedach; čerstvé ovocie a zelenina; semená rastlín; obilniny (zrná v nespracovanom stave); orechy; kokos (orechy); vylisovaná cukrová trstina (surovina)*“ v triede 31 a pre služby „*sprostredkovateľská činnosť a veľkoobchod, export a import v oblasti obchodu s výrobkami uvedenými v triedach 4, 5, 16, 29, 30, 31; reklama; reklamná, propagačná a inzertná činnosť; poskytovanie informácií, informačných produktov a multimedialných informácií za obchodným účelom; usporiadanie a riadenie obchodných informácií zo vzdialených zdrojov, všetko prostredníctvom elektronických komunikačných sietí; prezentácia užívateľov na stránkach World Wide Web v počítačovej sieti Internet; obchodné alebo podnikateľské informácie*“ v triede 35 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že prihlasovateľ nesúhlasil so zamietnutím prihlášky ochrannej známky v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Pred samotným preskúmaním dôvodov, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, poukazuje orgán rozhodujúci o rozklade na základné zásady a princípy známkového práva a na význam a zmysel ochranných známk. V intenciách ustanovenia § 2 zákona o ochranných známkach možno za ochrannú známku uznať akékoľvek označenie, ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, kresby, písmená, číslice, tvar tovaru alebo tvar obalu tovaru alebo zvuky, ak toto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, t. j. označenie, ktoré má rozlišovaciu spôsobilosť a zároveň je vyjadrené v registri úradu spôsobom, ktorý príslušným orgánom a verejnosti umožňuje jasne a presne určiť predmet

ochrany poskytnutej majiteľovi ochrannej známky. Uvedená možnosť a schopnosť identifikácie obchodného pôvodu tovaru a služby (s cieľom umožniť spotrebiteľovi, ktorý nadobudne tovar alebo službu, ktoré ochranná známka označuje, vykonať neskôr ten istý výber, ak sa skúsenosť ukáže byť pozitívnou, alebo vykonať iný výber, ak sa ukáže byť negatívnou) je vyjadrením základnej funkcie ochrannej známky.

Pri skúmaní zápisnej spôsobilosti označenia (s ohľadom na uvedenú základnú funkciu ochrannej známky) je potrebné posúdiť, či je označenie spôsobilé odlíšiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby (tzv. vnútorná rozlišovacia spôsobilosť), pričom je nutné vziať do úvahy dojem, akým označenie pôsobí ako celok na relevantného spotrebiteľa, s prihliadnutím na charakter a povahu prihlásených tovarov a služieb. Relevantným spotrebiteľom sa rozumie najmä potenciálny spotrebiteľ daného druhu tovarov alebo služieb, osoby zapojené do distribučnej siete, prípadne obchodné kruhy zaoberajúce sa takým druhom tovarov alebo služieb, pre ktoré je označenie prihlásené. Na to, aby označenie malo rozlišovaciu spôsobilosť a nebola uplatnená zápisná výluka podľa § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, nestačí, aby sa označenie len odlišovalo od iných zapísaných alebo známych označení, ale je potrebné, aby svojou formou a obsahom bolo do takej miery originálne, že jeho osobité znaky majú schopnosť individualizovať tovary a služby, ktoré majú byť ním označované. S ohľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že označenie má rozlišovaciu spôsobilosť pre konkrétne tovary a služby, ak spotrebiteľ je alebo bude podľa neho schopný odlíšiť tovary a služby pochádzajúce z určitého obchodného zdroja (tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby).

Ďalšia absolútna zápisná výluka uvedená v § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach bráni zápisu označenia, ktoré je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi poukazujúcimi na niektorú z „vlastností“ tovaru alebo služby, pre ktorú sa zápis žiada. Takéto označenia by mali ostať voľné všetkým subjektom pôsobiacim na trhu s dotknutými tovarmi a službami. Vymenovanie dôvodov zápisu nespôsobilých označení a údajov (vlastností tovarov alebo služieb) v predmetnom ustanovení je len demonštratívne a pri posudzovaní zápisnej spôsobilosti označenia tak možno brať do úvahy aj akúkoľvek inú vlastnosť tovarov alebo služieb, pre ktoré sa označenie prihlasuje.

Pokiaľ ide o vecné dôvody, ktoré viedli k vydaniu prvostupňového rozhodnutia, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prihlásené označenie je tvorené výlučne slovným spojením „ViaNatur“. Hoci je označenie napísané bez medzery, spotrebiteľom bude vďaka použitiu veľkých písmen okamžite zrejmé, že ide o spojenie dvoch slov „Via“ a „Natur“. Slovo „Via“ je vďaka svojmu latinskému pôvodu používané vo viacerých európskych jazykoch, akými sú angličtina, nemčina, taliančina či španielčina, a to vo význame „cesta, cez, prostredníctvom“ (In.: www.slovník.aktuality.sk). Ide teda o výraz, ktorý je súčasťou najpoužívanejších európskych jazykov. Zároveň ide o slovo, ktorého význam je známy aj slovenskej verejnosti. Svedčí o tom aj skutočnosť, že toto slovo je obsahom Veľkého slovníka cudzích slov [„Via“ predstavuje výraz pôvodom z latinčiny s významom 1. cesta alebo ulica z obdobia starovekého Ríma; 2. smerom, cestou (In.: Šaling, Ivanová-Šalingová, Maníková, Veľký slovník cudzích slov, SAMO, 1997)]. Slovo „Natur“ znamená v preklade z nemčiny „príroda, prírodný“ (In.: www.slovník.aktuality.sk) a bude známe aj slovenským spotrebiteľom, ktorí neovládajú nemecký jazyk, a to z dôvodu jeho podobnosti so slovenským výrazom „naturálny“ (prírodný) resp. s anglickým výrazom „nature, natural“ (príroda, prírodný). S ohľadom na uvedené sa orgán rozhodujúci o rozklade stotožňuje s názorom prvostupňového orgánu, že prihlásené označenie bude bežnými spotrebiteľmi vnímané vo význame „prírodná cesta“. Skutočnosť, že ide o voľný preklad slovného spojenia, neznamená, že relevantní spotrebiteľia prihlásené označenie nebudú vnímať ako označenie s konkrétnym významom. Pri cudzojazyčných slovách je bežné, že sa neprekladajú doslovne, keďže častokrát neexistuje ich presný slovenský ekvivalent, avšak spotrebiteľ, ktorý pozná význam jednotlivých slov si tieto dokáže spojiť do zmysluplného celku.

Pokiaľ ide o argument prihlasovateľa, že prvostupňový orgán pri prieskume zápisnej spôsobilosti prihláseného označenia nevychádzal z oficiálnych slovníkov (Slovník cudzích slov a Slovenský synonymický slovník), orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že pri označeniach tvorených cudzojazyčnými výrazmi, čo je v súčasnosti bežné, je potrebné vychádzať zo všetkých relevantných zdrojov, t. j. aj z prekladových slovníkov najpoužívanejších cudzích jazykov na území Slovenska (angličtina, nemčina, francúzština, španielčina, taliančina, ruština, maďarčina, poľština, čeština a pod.) a prípadná absencia cudzojazyčných výrazov v prihlasovateľom uvádzaných slovníkoch neznamená, že spotrebiteľia nebudú tieto slová a ich význam poznať. Navyše, ako je už skôr uvedené, slovo „via“ je obsahom Veľkého slovníka cudzích slov (SAMO, 1997).

Prihlásené označenie je nárokované pre tovary, ktoré možno súhrne označiť ako včelí vosk a výrobky z neho v triede 4, prírodné liečebné prípravky v triede 5 a pre rozličné potraviny v triedach 29, 30 a 31 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Vzhľadom na vyššie uvedený význam prihláseného označenia je zrejmé, že vo vzťahu ku všetkým nárokoványm tovarom v triedach 4, 5, 29, 30 a 31 bude relevantný spotrebiteľ, ktorým je v danom prípade bežný spotrebiteľ nakupujúci uvedené tovary pre každodennú spotrebu, prihlásené označenie okamžite a bez ďalšieho rozmyšľania vnímať ako opisné, poskytujúce priamu informáciu o ich charaktere, tzn. že ide o prírodné výrobky, výrobky na prírodnej báze, resp. o výrobky, ktorých zložky majú prírodný pôvod. Okrem toho je prihlásené označenie nárokované pre tovary v triede 16, ktoré možno súhrne označiť ako tlačoviny a pre obchodné a reklamné služby v triede 35. Aj keď prihlásené označenie nie je vo vzťahu k tovarom a službám v triedach 16 a 35 priamo opisné, ide o také tovary (napr. publikácie, časopisy, letáky, katalógy, brožúry atď.) a služby (napr. reklamná, propagačná a inzertná činnosť, prezentácia na internete a pod.), ktoré slúžia na podporu predaja tovarov v triedach 4, 5, 29, 30 a 31 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, a možno ich teda vo vzťahu k nim označiť ako podporné, doplnkové alebo súvisiace. Z uvedeného dôvodu je potrebné vznesenú zápisnú výluky uplatniť aj vo vzťahu k týmto tovarom a službám.

Orgán rozhodujúci o rozklade na základe uvedených skutočností v zhode s prvostupňovým orgánom konštatuje, že prihlásené označenie nemá vo vzťahu k nárokoványm tovarom a službám rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) zákona o ochranných známkach, keďže predstavuje označenie takého charakteru, na základe ktorého spotrebiteľ nedokáže odlišiť tovary a služby prihlasovateľa od rovnakých tovarov a služieb iných subjektov. Vzhľadom na to, že prihlásené označenie ako celok vo vzťahu ku všetkým nárokoványm tovarom a službám opisuje ich charakter, zároveň napĺňa zápisnú výluky v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) zákona o ochranných známkach. Orgán rozhodujúci o rozklade sa nestotožňuje s tvrdením prvostupňového orgánu, že prihlásené označenie opisuje kvalitu nárokováných tovarov a služieb, avšak táto skutočnosť nemá vplyv na výsledok rozhodnutia o zápisnej nespôsobilosti prihláseného označenia.

Pokiaľ ide o argument prihlasovateľa, že označenie „ViaNatur“ nie je na území Slovenska používané v obchodnom styku a zo slovníka cudzích slov vyplýva, že slovo „Via“ nie je používané v spojení so žiadnym iným slovom, s výnimkou právnického výrazu „via facti“, orgán rozhodujúci o rozklade považuje za potrebné uviesť, že skutočnosť, že určité označenie v čase jeho prihlásenia na zápis do registra ochranných známkok nie je používané na trhu, nesvedčí sama osebe v prospech zápisnej spôsobilosti tohto označenia. Absencia používania určitého označenia inými subjektmi automaticky neznamená, že toto označenie má rozlišovaciu spôsobilosť a môže mu byť priznaná právna ochrana v zmysle zákona o ochranných známkach. Uvedené vyplýva z toho, že rozlišovacia spôsobilosť označenia sa posudzuje na základe toho, či relevantná verejnosť bezprostredne vníma toto označenie ako dištinkatívne s ohľadom na nárokované tovary alebo služby, t. j. ako označenie ich obchodného pôvodu, pričom absencia predchádzajúceho používania viacerými subjektmi nevyhnutne nepredstavuje dôkaz o takomto vnímaní. Pokiaľ je posudzované označenie opisným označením bez rozlišovacej spôsobilosti v zmysle § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach, predmetné zápisné výluky sa nedajú odstrániť argumentom, že prihlasovateľ je jedinou osobou, ktorá v súčasnosti takto označené tovary alebo služby poskytuje.

V súvislosti s poukazom prihlasovateľa na zapísané ochranné známky v iných štátoch, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že úrad sa pri posúdení zápisnej spôsobilosti označenia prihláseného na zápis do registra riadi zákonom o ochranných známkach, pričom prvostupňový orgán správne poukázal na fakt že, úrad nie je viazaný rozhodnutiami úradov iných štátov. Zápis ochranných známkok zahraničnými národnými úradmi, prípadne Úradom Európskej únie pre duševné vlastníctvo nemožno samy osebe považovať za rozhodujúce pre posúdenie zápisnej spôsobilosti označenia prihláseného na zápis do registra ochranných známkok. Je na správnej úvahe toho ktorého úradu, aby vyhodnotil okolnosti daného prípadu a vo veci náležite rozhodol. Orgán rozhodujúci o rozklade pre úplnosť uvádza, že slovné označenie č. 567259 „ViaNatur“, ktoré bolo podané v Českej republike, doposiaľ nebolo zapísané do registra ochranných známkok. Čo sa týka ochrannej známky č. 3768236 „VIANATURE“ zapísanej vo Francúzsku, jej platnosť uplynula 21. septembra 2020, a teda nie je platná. To isté sa týka aj medzinárodnej ochrannej známky č. 4246138 „VIANATURA“ s platnosťou v Európskej únii, ktorá zanikla 20. januára 2015.

Berúc do úvahy uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že prvostupňový orgán rozhodol správne, keď prihlášku slovej ochrannej známky, č. spisu POZ 2296-2020, zamietol z dôvodu, že napĺňa zápisné výluky podľa § 5 ods. 1 písm. b) a c) zákona o ochranných známkach.

Na základe všetkých uvedených skutočností orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť, a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Matúš Medvec, MBA
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

Ing. Miroslav Labudík
Jesenského 1170/14
024 01 Kysucké Nové Mesto 1